

[Sigsgaard.]

I modsætning til den mulighed, der tidligere har været for at gennemføre udelte undervisning, hvor man blot på skolen kunne beslutte det eller, såfremt et flertal af forældrene gik ind for det, kunne beslutte det, så skal man her over en 3-4-5 forskellige offentlige instanser, og det bliver meget svært at få gennemført.

Endvidere vil jeg pege på noget, som ikke rigtig har været inde i debatten ved anden behandling, nemlig at der her er tale om gennemførelse af det, som man kalder en reform, det vil altså sige et spareforslag, ganske uden sammenhæng med det kommende uddannelsessystem for de 16-19-årige. Det er der advaret imod fra alle sider, og jeg vil gerne advare imod det også. Det er en hovedløs lovgivning, der her er tale om, uden sammenhæng med skolestyrelsesloven, uden sammenhæng med uddannelsen for de 16-19-årige.

Endelig har fru Kristine Heltberg jo rørt ved det meget svage, det meget dårlige, punkt i forliget, der går ud på, at nu er SF og så partierne derude til højre, helt ind til partiet venstre, enige om, at der ikke skal røres ved det her i nogle år. Det er et usædvanligt element i et forlig, når bortses fra forsvarsforliget, og det er et uheldigt element.

Dernæst er der jo altså denne modstrid mellem formålsparagraffen på den ene side, der taler om elevernes selvstændighed og en hel masse andet godt, og så lovforslagets øvrige indhold, hvor der, bortset fra muligheden for at gå ned på ringere undervisningsmæssige ydelser, er tale om en skrap centralstyring på en lang række punkter, især når det drejer sig om, hvilke emner og hvilke fag der skal kunne undervises i i folkeskolen. Der er her tale om en virkelig stramning i forhold til den nuværende undervisningsministers tidligere forslag og en tidligere socialdemokratisk undervisningsministers forslag.

Det er helt klart, at for et parti, der befinder sig til venstre i denne sal, er der kun én mulighed over for et reaktionært forslag som det, der ligger her, og det er at stemme imod det.

Tove Nielsen (V):

Jeg forstår, at der her, som på så mange

andre områder, er en kappestrid på venstrefløjen i dansk politik. Jeg synes, det tjener SF til ære, at de har villet påtage sig et ansvar og være med til at gennemføre en folkeskolelov, som er meget tiltrængt.

Fru Gerda Møller remsede nogle punkter op for at forklare, hvorfor det konservative folkeparti ikke ville stemme for, men ville stemme imod folkeskolelovforslaget. Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer hertil.

For det første er der ikke tale om, at vi med denne lov, der nu bliver vedtaget, indfører enhedsskolen i Danmark. Der er tale om, at vi indfører den udelte skole med niveaudeling. Det er noget andet end en enhedsskole, men der er åbnet op for, at man lokalt, hvis der virkelig er et stærkt ønske, kan undlade denne niveaudeling. Jeg har så stor tiltro til, at de lokale kræfter, de folk, der har problemerne så tæt inde på livet, at de virkelig ved, hvad det drejer sig om, som kender stemningen i befolkningen, også tilgodeser det, når de træffer en afgørelse, som eventuelt går ud på, at man undlader denne niveaudeling. På så mange områder lægger vi afgørelser ud, fordi vi netop har denne tiltro; hvorfor skulle vi så ikke også kunne have det, når det drejer sig om skolen? Hvis der er noget, der optager befolkningen i al almindelighed, så er det skole spørgsmål, og derfor er jeg overbevist om, at befolkningen nok skal følge med i, hvad der sker, og møde op, når de skal stemme for at få de personer ind, der varetager deres interesser på den bedst mulige måde.

Så vil jeg også sige til fru Gerda Møller, at der jo overhovedet ikke er tale om, at vi afskaffer de afsluttende prøver. De er frivillige, men jeg har som lærer endnu ikke oplevet én eneste elev, som i 9. og 10. klasse, hvor man spørger, om de vil indstille sig til prøve, har sagt, at de ikke vil indstille sig til prøve. Jeg er overbevist om, at eleverne i dette system med frivillige prøver vil ønske at få denne afsluttende prøve, og jeg hylder frivillighed langt, langt mere, end jeg hylder tvang. Jeg er langt mere tilfreds med, at eleverne selv føler, at det er nødvendigt at tage disse prøver for at bevise, hvad de kan, end at vi siger: I skal. Vi skal nok få det gode resultat ud af det.

Til slut vil jeg blot sige, at ingen kan komme og sige, at vi nu begynder at ekspe-